NOU 1968

ION BĂLĂNESCU

„Să evadăm din șablon"

„Să nu credeți că vreau să uzez de vorbe mari ; dar m-am săturat de fraze stereotipe, de dorințe stereotipe, de critici stereotipe. De aceea, aș dori ca în ce privește fotbalul nostru, să evadăm, în sfîrșit, din șablon. Și primul lucru pe care ar trebui să-l facem ar fi evaluarea exactă a fotbalului actual ; trebuie să știm pe ce putem conta acum și, în special, în anii ce vin.

În ceea ce privește echipa noastră, F.C. Argeș, aș dori ca băieții să aibă tăria psihică necesară de a persevera pe drumul pe care au pornit în acest tur de campionat. Aș dori să aibă capacitatea de a înțelege că fără o realistă concepție asupra fotbalului de performanță (care cuprinde în primul rînd muncă susținută și multe renunțări) nu vor putea confirma acest început pozitiv din anul 1967.

Personal, îmi doresc un singur lucru în anul ce vine : să mă mut într-o nouă locuință".

STEFAN COIDUM (antrenor la Jiul) : „Ce-am început în 1966 și 1967 doresc să mi se realizeze pe deplin în anul ce vine : întinerirea echipei, iar jocul ei, de continuă mișcare, să devină rațional timp de 90 de minute".

RADU NUNWEILLER (jucător la Dinamo București) : „Personal : să mă „stabilizez" ca titular în echipa de club și în cea reprezentativă ; familiei mele : părinții mei să audă numai lucruri bune despre „cei trei mușchetari" : Nelu, Lică și Radu. Victor, care în curînd se va căsători, să aibă un „debut" frumos, iar „Prislea" să nu uite tradiția familiei noastre ; echipei dinamoviste : 1968 să fie rampa de lansare pentru o nouă suită de cinci titluri de campioană."

TELEGRAME

TOMA JURCĂ (antrenor la Vagonul Arad) : „În anul care vine aș dori ca formația pe care o antrenez să se mențină în fruntea clasamentului, să realizeze jocuri mai valoroase decît cele reușite în prima parte a campionatului. Aș dori ca munca mea de șase ani la această echipă să fie încununată de succes la sfîrșitul campionatului prin promovarea în divizia A !"

N. DUMITRESCU (antrenor la U.T.A.). „Aș dori să aduc o contribuție cît mai mare efortului general ca fotbalul românesc să crească în valoare, să ajungă la nivel internațional, să ridic elemente tinere de mare perspectivă, să reușesc ca U.T.A. să practice un joc de mare spectaculozitate, cu o bună eficacitate, condiții care ar face ca această echipă, căreia i-am dedicat pînă acum mai bine de 20 de ani din viață și unde am trăit multe clipe de neuitat, să ajungă din nou pe cele mai înalte culmi.

Aș mai dori ca jucătorii noștri de fotbal să fie mai conștiincioși, să iubească mai mult fotbalul, să se sacrifice mai mult pentru el."

Motroc a încheiat „stagiunea" de toamnă cu comportări bune și foarte bune. Ca și în fotografia de față, feroviarul a fost mereu la post. (Fază din întîlnirea Rapid — Progresul)

MOTROC

„Reeditarea performanței din 1967"

„Nu știu dacă satisfacțiile anului trecut vor putea fi egalate. Numai reeditarea performanței din 1967, cîștigarea campionatului, ar putea impune acest lucru. Oricum, ea mă obligă enorm și, în returul campionatului, mă voi strădui să onorez calitatea de component al echipei campioane. Forma sportivă din pragul noului an îmi dă garanții, spulberîndu-mi orice scepticism.

Incadrat în acest sport minunat, îmi dau seama că nu pot fi un pion singular, izolat, și de aceea ușările mele vor acoperi tot contextul care condiționează însăși activitatea mea ca jucător. De aceea doresc familiei mele multă sănătate, în primul rînd mamei, suport al vieții, de o rară eficiență și noblețe. Pentru copilul meu Florin Motroc, gîndurile noastre toate și grija neîntreruptă de a crește mare și voinic. La fel, tuturor iubitorilor de fotbal autentic, o dată cu recomandarea — pentru o parte din spectatori — de a-și verifica optica. Psihologia spectatorilor suportă schimbări de direcție și i-aș invita să se confunde cît mai mult cu postura spectatorului de sală. Pentru că, mărturisesc, nu l-am văzut nici odată pe furie Darie să calce pe cioburi de sticlă în scenă.

Evident, doresc un progres general substanțial al fotbalului românesc. În acest sens consider o condiție „sine qua non", îmbunătățirea vizibilă a bazei materiale, care la noi este în suferință. Un singur și mic exemplu: mai jucăm încă cu crampoane de talpă. Astfel, punem trăsura înaintea cailor și inevitabil ea nu poate rămîne decît înțepenită pe loc".

Schiorul Gornea!

Unul dintre cei mai în formă portari ai sezonului trecut, GORNEA, a înlocuit pentru cîteva zile fotbalul cu schiul. El se află în concediu la casa părintească de la Sinaia, acolo unde s-a născut, a copilărit și a învățat tainele fotbalului.

— Unde ai pornit-o ?

— *Spre Virful cu Dor. Vreau să fac cîteva coborîri.*

— Schiezi chiar așa de bine ?

— *În orice caz, nu mă mai număr de mult printre începători. După fotbal, schiul este a doua mea pasiune. Îmi dezvoltă reflexele, curajul și îmi menține o bună pregătire fizică.*

— Apropo, ce dorință ai pentru anul care se apropie ?

— *Una singură : să fiu portarul care va primi cele mai puține goluri. Dacă voi realiza acest deziderat, celelalte se vor înlănțui de la sine : forma bună, selecție în echipa reprezentativă, într-un cuvînt, satisfacție personală.*

— La mulți ani ! Și ai grijă să nu faci vreo entorsă.

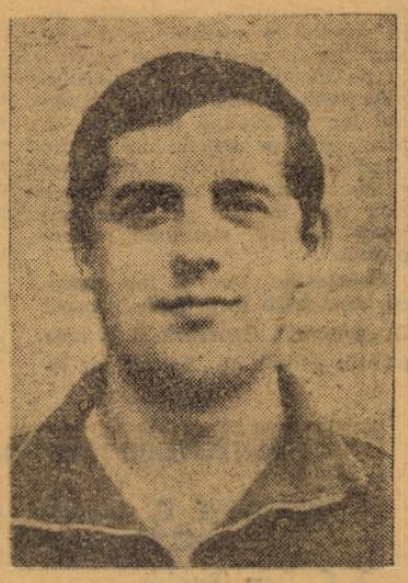

„Vreau să joc"!

Cînd l-am văzut pe PANICI, în toamnă, la Timișoara, problema dreptului său de joc era încă în suspensie. Înainte de începerea actualului campionat pentru a dobîndi șanse în plus ca cel puțin una din cele două echipe timișorene să revină în prima categorie, clubul studențesc a început tratativele cu Panici, Seceleanu și Calinin. În cele din urmă, Panici a semnat pentru Poli, convins fiind că avînd asentimentul asociației și ceilalți doi coechipieri îl vor urma. Perioada de transferări încheindu-se, talentatul extrem stînga s-a văzut însă în rol de... solist, întrucît Calinin și Seceleanu rămăseseră la C.F.R. Deconcertat, simțindu-se izolat în noua echipă, Panici n-a mai vrut să-și onoreze semnătura, solicitînd reîntoarcerea la echipa unde s-a consacrat. Și astfel prima parte a campionatului a trecut în pertractări între cele două echipe, în timp ce Panici, apt de a figura într-unul din loturile reprezentative, nu juca nicăieri.

Și, în sfîrșit, cînd a primit din nou drept de joc pentru echipa feroviară, nervii lui Panici au cedat și, în ultima etapă a turului, este eliminat pentru lovirea adversarului. S-ar putea deci ca, pentru Panici, și returul să înceapă cu o pauză !...

Astfel încît la întrebarea noastră a răspuns : „Vreau să joc, să joc și iar să joc !"

„Să devin titular la Steaua"!

ANGEL IORDĂNESCU este un băiat ce te învăluie cu o cuceritoare spontaneitate, într-un zîmbet total. În uniforma de elev și sub coafura pustească, absolut indiferentă oglinzii, cu profilul său adolescentin, avem în față un talent autentic al fotbalului nostru.

Întrebarea noastră nu l-a descumpănit totuși. Atinsesem, cu siguranță, o coardă de mare frecvență în vibrații. Eliberasem o supapă prin care visul s-a înfățișat nerăbdător și amplu :

— *Am o singură mare dorință pentru anul ce vine : să ajung titular în echipa de seniori a Stelei. Sînt conștient că acest lucru depinde, în primul rînd, de mine.*

Oricum, cîștigarea campionatului de juniori al țării de echipa în care activez reprezintă o altă dorință. La fel de puternică, dar știți, într-un fel asimilată, adusă la același numitor cu a celorlalți coechipieri.

Prima dorință este — poate — un vis ; dar, la 17 ani, nu te poate împiedica nimeni să visezi !

CRAINICII SPORTIVI DE LA RADIO

1. Numai meciuri încheiate cu scorul de 6—4 sau 8—5 (și, dacă se poate, după ce învinșii conduceau la pauză cu 3—0...).
2. Interzicerea intrării publicului pe stadion cu... tranzistoare...
3. Cabine de transmisie pe toate stadioanele din țară.
4. Jucătorii să poarte tricouri cu număr și pe spate și în față.

COMENTATORII MECIURILOR LA TELEVIZIUNE

1. Radio-ul să renunțe la emisiunea „Fotbal minut cu minut" sau, dacă asta ar fi prea mult,

1 bis : inventarea unor televizoare la care butonul pentru sonor să nu meargă decît spre „deschis".

Dorința unui arbitru

Pe maistrul NICOLAE RAINEA, șeful sectorului de turnătorie de la Fabrica de rulmenți din Birlad, e ușor să-l găsești. Mai întîi, pentru că are sub îndrumarea sa unul din punctele cheie ale fabricii ; apoi, datorită celeilalte calități pe care o are, aceea de arbitru de fotbal, și încă unul dintre cei mai buni ; în sfîrșit, ca urmare a articolelor sale, publicate în gazeta uzinei, sau a textelor sale pentru brigada artistică de agitație a Fabricii de rulmenți.

A răspuns cu plăcere întrebărilor noastre :

— *Aștept anul nou cu emoție, mai întîi în legătură cu situația mea familială : va sosi al doilea copil. Și pentru că primul e băiat, vreau o fată. Apoi, doresc să realizez, în producție, o inovație aflată de pe acum în studiu, pentru reducerea pierderilor recuperabile la turnarea lamei la mașinile de turnat centrifugal.*

În fotbal, sportul meu iubit, pe care nu-l mai pot practica datorită celor 34 de ani pe care-i am, dar lîngă care am rămas ca arbitru, doresc ca 1968 să-mi aducă succese mai mari decît 1967. Dorința mea este ca toți ceilalți colegi ai mei în arbitraj să conducă numai bine și foarte bine, întrucît în 1967 am cam dat de furcă ziariștilor și federației. În sfîrșit, îmi doresc să fiu fericit în familie, să am satisfacții pe linie profesională și... sănătate !

— Unde petreceți revelionul ?

— *Acasă. Și am ca invitați pe frații și surorile mele. Sîntem o familie de sportivi : Maria e rugbist la Rulmentul Birlad și a fost boxeur de categoria I la Dinamo Craiova ; Ion e fotbalist și student la Iași, în anul IV, la „Construcții", Florica e atletă : campioană regională la 100 m și săritura în lungime, iar Mioara a fost voleibalistă, la Rulmentul.*